

серія економічна. 2015. Вип. 2. С. 84-95. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvldu_e_2015_2_10

3. Стасев М. А. Роль обеспечения безопасности в системе внешнеэкономической деятельности для повышения национальной экономической безопасности. *Terra Economicus*. 2012. Т. 10. № 4. С. 163–166.

4. Стеблянюк І. О., Дорошкевич В. І. Механізми державного регулювання зовнішньоекономічної безпеки України. *Вісник Дніпровського університету. Серія : Світове господарство і міжнародні економічні відносини*. 2018. Т. 26, Вип. 10. С. 101-108.

5. Яковенко В. С., Борщинська Т. Ю. Формулювання загроз та оцінювання рівня зовнішньоекономічної безпеки України. *Бізнес Інформ*. 2018. № 12. С. 71-77.

Тарас Мельниченко

*студент магістратури юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету*

Олег Калитчук

*студент магістратури
Навчально-наукового інституту
біоресурсів і природокористування
Західноукраїнського національного університету*

КОНТРОЛЬ ТА ПЕРЕВІРКА ТРАНСФЕРТНОГО ЦІНОУТВОРЕННЯ

У податковому контролі за трансфертним ціноутворенням, напевне, найважливіше місце посідають перевірки з питань дотримання платниками податків принципу «витагнутої руки» (або перевірки контрольованих операцій), далі — перевірки контрольованих операцій. Такі перевірки є завершальним етапом моніторингу контрольованих операцій, коли податковий орган, через надані йому повноваження, самостійно визначає обсяг оподаткованого прибутку платника податків до рівня, що відповідає принципу «витагнутої руки».

Правові засади призначення та проведення перевірки контрольованої операції визначено в ст. 39 Податкового кодексу України та Порядку проведення перевірок платників податків з питань дотримання платниками податків принципу «витагнутої

руки», затвердженого наказом Мінфіну України від 10.03.2016 р. № 344 [1].

Відповідно до пп.39.5.2 Податкового кодексу України, перевірки контрольованих операцій проводять відповідно до положень глави 8 «Перевірки» розділу II Податкового кодексу України з огляду на особливості, визначені у ст. 39 [2].

Разом із цими особливостями, перевірки операцій кардинально відрізняються від інших податкових перевірок. Насамперед це стосується підстав призначення, процедур, методології та строків проведення, документального оформлення результатів таких перевірок.

Крім того, в пп. 75.1.2 ст.75 «Види перевірок» Податкового кодексу України визначено, що дотримання платником податків принципу «витягнутої руки» не може бути предметом планової документальної перевірки [3].

Водночас, відповідно до ст.78 Податкового кодексу України «Порядок проведення документальних позапланових перевірок», перевірка платника податків з питань повноти нарахування і сплати податків та зборів під час здійснення контрольованих операцій проводиться з урахуванням особливостей, визначених у ст. 39 цього Кодексу [2].

Отже, перевірки контрольованих операцій мають бути проведені винятково у формі документальних позапланових перевірок. Це закріплено в п. 4 розділу I Порядку № 344. За інформацією фахівців Державної Фіскальної Служби, усі перевірки контрольованих операцій, які було призначено починаючи з 2015 року, проводились у формі документальних виїзних позапланових перевірок. У Порядку № 344 встановлено, що перевірка контрольованих операцій проводиться за наявності підстав, визначених у пп. 39.5.2.1 ст. 39 та пп. 78.1.14—78.1.16 ст.78 Податкового кодексу України. Таким чином, на відміну від інших документальних позапланових перевірок, підстави яких наведено тільки в п. 78 Податкового кодексу України, перевірки контрольованих операцій мають ще окрему підставу, визначену в ст.39 Податкового кодексу України. Водночас, аналізуючи ці норми (пп. 39.5.2.1 та пп. 78.1.15), можна побачити, що вони певним чином дублюють одна одну [2].

Перелік використаних джерел

1. Волошенко А.В. Трансфертне ціноутворення як сфера тіньової економіки в Україні. Економіка та управління національним господарством. 2014. С. 53–58.

2. Податковий кодекс України: Закон України № 609-VIII від 15.07.2015. Відомості Верховної Ради України. 2020.

3. Податковий кодекс України: Закон України № 466-IX від 16.01.2020. Відомості Верховної Ради України. 2020.

Ольга Микитишин

*студентка магістратури юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету*

Роман Мельник

*викладач кафедри кримінального права і процесу,
економічної безпеки та правоохоронної діяльності
Західноукраїнського національного університету*

ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Визначення сучасного розуміння інформаційної безпеки, її значення для реалізації основних бізнес-процесів. Аналіз напрацювань вітчизняних та зарубіжних науковців надав змогу визначити, що найбільш розповсюдженим є визначення інформаційної безпеки як певного рівня захищеності інформації від незаконного ознайомлення, перетворення і знищення, а також захищеність інформаційних ресурсів від впливів, спрямованих на порушення їх працездатності. Природа цих впливів може бути найрізноманітнішою. Це і спроби проникнення зловмисників, і помилки персоналу, і вихід з ладу апаратних і програмних засобів, стихійні лиха тощо [2, с.165]. Інша група науковців, з точки зору бізнесу, під інформаційною безпекою підприємства розуміють стан захищеності інтересів (цілей) організації в умовах загроз в інформаційній сфері. На їх думку, інформаційна сфера є сукупністю інформації, інформаційної інфраструктури, суб'єктів, які здійснюють збір, формування, розповсюдження, зберігання і використання інформації, а також системи регулювання виникаючих при цьому відносин. Відповідно до вищезазначених підходів, відповідь на питання про роль інформаційної безпеки в бізнесі сучасної організації є очевидною, оскільки підприємства розглядали її як «звичайну страховку» від проблем і неприємностей: «...заплатив гроші, впровадив рішення і можеш спокійно зосередитися на основній